

पूतिगन्धि (wie eben) adj. stinkend P. 5, 4, 135. Vor. 6, 37. AK. 1, 1, 4, 21. MBh. 2, 2138.
 पूतिगन्धिक (wie eben) 1) adj. dass. H. 1391. — 2) f. *Serratula anthelmintica* Roxb. (वाकुची) RĪĀN. im ÇKDa.
 पूतिघास (2. पू० + घास) m. ein best. auf Bäumen lebendes Thier Suçr. 1, 202, 17.
 पूतितैला (2. पू० + तैल) f. *Cardiospermum Halicacabum* Lin. RATNAM. 22.
 पूतित्व (von 2. पूति) n. das Stinken Suçr. 1, 279, 5.
 पूतिधान्य adj. vielleicht fehlerhaft für पूतैधान्य reines Korn enthaltend: ध्रुवपयसि शाले बृहच्छर्दः पूतिधान्या AV. 3, 12, 3.
 पूतिनस्य (von 2. पू० + 1. नस्) n. eine best. Krankheit der Nase, welche von überliechendem Athem begleitet ist, Suçr. 1, 260, 15. 2, 369, 3. 14. fälschlich पूतनस्य 370, 20. पूतिनासागद m. dass. KĀURĀPĀNĪDĀTTA im ÇKDa. u. पूतिनस्य.
 पूतिनासिक (2. पू० + नासिका) adj. eine stinkende Nase habend JĀĀN. 3, 211. — Vgl. पौतिनासिक्य.
 पूतिपत्र (2. पू० + पत्र) m. eine Art Çjonāka RĪĀN. im ÇKDa.
 पूतिपुष्पिका (von 2. पू० + पुष्प) f. eine best. Citronenart mit überliechender Blüthe RATNAM. 67.
 पूतिफल (2. पू० + फल) 1) adj. überliechende Frucht habend. — 2) f. *Serratula anthelmintica* Roxb., § AK. 2, 4, 2, 14. या RATNAM. im ÇKDa.
 पूतिमूरिका (2. पू० + म०) f. eine best. Pflanze, = अन्नगन्धा RĪĀN. im ÇKDa.
 पूतिमाप (2. पू० + माप) m. N. pr. eines Mannes ĀÇV. Çr. 12, 12. PRAVARĪDH. in Verz. d. B. H. 56, 3. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. — Vgl. पौतिमाप. पौतिमाप्य.
 पूतिमुक्त (2. पू० + मु०) Stuhlgang Vjutr. 218. ०भैषज्य 201.
 पूतिमृत्तिक (2. पू० + मृत्तिका) m. N. einer Hölle (wo die Erde stinkt) M. 4, 89. JĀĀN. 3, 222.
 पूतिमेद (2. पू० + मेद) m. = अरिमेद *Vachellia farnesiana* W. u. A. RĪĀN. im ÇKDa.
 पूतिरञ्जु (2. पू० + र०) f. wohl eine best. Pflanze: पूतिरञ्जुहृष्यमानां पूतिं सेना कृपोत्वमू AV. 8, 8, 2.
 पूतिवक्त्र (2. पू० + व०) adj. der aus dem Munde übel riecht JĀĀN. 3, 211. Davon nom. abstr. ०ता M. 11, 50.
 पूतिवात (2. पू० + वात) m. 1) Furz Buġ. P. 5, 5, 30. — 2) *Aegle Marmelos* Corr. RATNAM. 6.
 पूतिवृत्त (2. पू० + वृत्त) m. *Calosanthus indica* Bl. RATNAM. 4.
 पूतिशारिजा f. *Zibethkatze* TRĪK. 2, 5, 9. Zerlegt sich scheinbar in पूति-शारि-जा, was aber keinen rechten Sinn giebt.
 पूतिस्त्रय (2. पू० + स्त्र०) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 136 (पुती०, im Index aber richtig).
 पूतीक (von 2. पूति) m. 1) ein als Surrogat für die Soma-Pflanze dienendes Kraut; öfters durch रोक्षिष erklärt. Schol. zu KĪTJ. Çr. 1087, 5. fgg. dann durch *Guislandina Bonduc* Lin. BHAR. zu AK. ÇKDa. यत्पूतीकैर्वा पर्यावृत्कैर्वातञ्च्यात् TS. 2, 5, 2, 5. यदि सोमं न विन्देयुः पूतिका-नभिषुणुयुः KĪTJ. 34, 3. ÇAT. Br. 14, 1, 2, 12. PAÑĀV. Br. 8, 4, 1. ÇĀNKA. Çr. 13, 6, 3. KĪTJ. Çr. 25, 12, 19. 26, 1, 2. 3. KAUC. 22. 25. Suçr. 1, 32, 16.

IV. Theil.

132, 15. 138, 5. 144, 16. 2, 14, 12. 392, 19. 456, 3. दर्भपूतिकम् gaṇa गवा-
 ष्यादि zu P. 2, 4, 11. — 2) m. *Zibethkatze* RĪĀN. im ÇKDa. पूतिका f. dass. BHAR. zu AK. ÇKDa. — Vgl. पूतिक.
 पूतिकरञ्ज m. = पूतिकरञ्ज ÇKDa. nach RATNAM., während unsere Hdschr. पूति० liest.
 पूतदारु m. so v. a. पूतु KAUC. 8. 58. AV. PARĪ. in Ind. St. 5, 404.
 पूतुद्गु m. so v. a. पीतुदारु d. i. खदिर oder देवदारु; parox. AV. 8, 2, 28. proparox. TS. 6, 2, 2, 4. n. die Frucht ebend. 6. — Vgl. पीतुद्गव.
 पूत्कारी (पूत् + कारी) f. 1) Bein. der Sarasvatī (die Pustende) — 2) N. der Stadt der Schlangen ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
 पूत्यण्ड (2. पूति + षण्ड) m. 1) ein best. fliegendes stinkendes Insect H. an. 3, 183. MED. d. 32. HĀR. 232. पुलाका इव धान्येषु पूत्यण्डा इव पति-
 न्तु । तद्विधास्ते मनुष्येषु येषां धर्मो न कारणात् ॥ MBh. 12, 12144; vgl. zu Spr. 1808. — 2) *Moschusthier* H. an. MED. HĀR.
 पूत्रैम (von 1. पू) adj. geläutert, rein: किरणं वर्चस्तदुं पूत्रिमिव AV. 6, 124, 3.
 पूथिका f. eine best. Gemüsepflanze Suçr. 1, 219, 19. 2, 438, 9.
 पून s. u. 1. पू.
 पूनि f. nom. act. von 1. पू P. 8, 2, 44. VĀRĪ. 1, Sch. — Vgl. पूति.
 पूप m. Kuchen AK. 2, 9, 48. H. 398. HALĪ. 2, 164. MBh. 7, 2309. 13. 3260. पिष्टमय 5499. 14, 1890. 18, 267 (neben षपूप). R. GORR. 1, 54, 3. Suçr. 1, 234, 12. VARĪH. BRH. S. 42 (43), 38. 96, 11. RĪĀA-TAR. 4, 231. MĪRK. P. 15, 24. — Vgl. षपूप (auch RĪĀA-TAR. 6, 11, wo मत्स्यापूप० zu lesen ist).
 पूपला f. eine Art Kuchen H. 399, v. l. für पूपली.
 पूपलिका f. desgl. HALĪ. 2, 164.
 पूपली f. desgl. H. 399.
 पूपशाला (पूप + शा०) f. Bäckerverkstatt M. 9, 264, wo aber auch षपूप० angenommen werden kann.
 पूपालिक m. Kuchen Suçr. 2, 514, 14. पूपालिका f. 153, 7.
 पूपाली f. eine Art Kuchen TRĪK. 2, 9, 14.
 पूपाष्टका (पूप + ष्ट०) f. der achte Tag des abnehmenden Mondes nach der Āgrahājanī ÇKDa.
 पूपिका f. eine Art Kuchen H. 398.
 पूपीय und पूप्य adj. von पूप gaṇa षपूपादि zu P. 5, 1, 4.
 पूय, पूयति (पूयते DHĪTDP. 14, 13) faul werden, stinken: यत्पूयति तत्प्रवा-
 ते विषजन्ति TS. 6, 4, 2, 2. 5, 3, 2, 1. ÇAT. Br. 4, 1, 2, 13. 7, 3, 2, 45. 9, 5, 2, 14. 14, 8, 2, 1. ĀÇV. Çr. 3, 4.
 — या stinkend werden ÇAT. Br. 4, 1, 2, 6. अनापूयित nicht von Fäul-
 niss angesteckt 1, 1, 2, 5.
 पूय (von पूय) m. (Suçr. 2, 80, 12. ÇAT. Br. 3, 1, 2, 10) und n. AK. 3, 6, 4, 35, v. l. stinkender —, fauliger Ausfluss, Jauche, Eiter H. 624. ÇAB-
 DĀK. im ÇKDa. अमेन मनुष्यास्त्रायसे पूयेन सर्पान्यज्ञेन देवान् ĀÇV. GAṆ. 2, 1. पूयशोषितात् M. 3, 180 (vgl. MBh. 13, 4282). 4, 220. 5, 423. 12, 72. MBh. 3, 13408. 4224. 10, 733. HARIV. 11336. Suçr. 1, 15, 8. 62, 5. 70, 9. 118, 18. अन्नःपूय (ब्रण) 2, 7, 1. 306, 19. 369, 19. Spr. 729. तोयदाः पूयवर्षिषाः
 BĪĀ. P. 3, 17, 18. 19, 19. 7, 12, 25. — Vgl. क०, कु०.
 पूयन (wie eben) n. dass. ÇABDĀK. im ÇKDa.

53